

Arnošt Lustig - Modlitba pro Kateřinu Horowitzovou

Literatura

Zasláno od: Dakob

Datum zveřejnění: 26.1.2007

ARNOŠT LUSTIG (*1926)

MODLITBA PRO KATEŘINU HOROVITZOVOU (1964)

Lustig, A.: Modlitba pro Kateřinu Horowitzovou, nakladatelství Euromedia Group, Praha, 2005, šesté vydání

Příběh této novely je údajně inspirován skutečnými událostmi. Odehrává se během druhé světové války (v roce 1943) v Itálii.

Hlavní postavy - Herman Cohen – Židovský obchodník, který před válkou emigroval do Ameriky. Když se s přáteli vracel do okupované Itálie, byl zajat německými vojáky a transportován do zajateckého tábora. Bylo mu slíbeno, že pokud zaplatí určitou částku peněz, bude mu umožněna deportace do Ameriky.

- Kateřina Horowitzová – Mladá dívka, která studovala tanec. Byla zajata s celou rodinou – během transportu do koncentračního tábora se setkala s Cohenem. Velmi se mu zalíbila a on se rozhodl ji vykoupit – zaplatil za ni, aby mohla odcestovat s ním do Ameriky.

- Bedřich Brenske – Příslušník německé tajné služby, který měl za úkol lstí dostat co nejvíc peněz z kont židovských obchodníků. Dovedl se přetvařovat, byl velmi zdvořilý a také vzdělaný, což mu nahrávalo do karet.

Skupina dvaceti židovských obchodníků, kteří před válkou emigrovali do Ameriky, byla zajata německými vojáky. Stalo se to ve chvíli, když se vraceli do Itálie. Z této skupiny ovládal němčinu jedině Cohen a tak se stal mluvčím zajatých židů. Když Němci zjistili, že tito židé disponují konty s velkými částkami peněz, rozhodli se z nich peníze dostat. Skupiny se ujal pan Brenske – velitel tajné německé služby. Byl vzdělaný a uměl se přetvařovat. Slíbil židům deportaci zpět do USA, řekl, že budou vyměněni za německé důstojníky, ovšem pokud si zaplatí cestu a veškeré náklady s ní spojené. Cohen se svými společníky samozřejmě souhlasili.

Před transportem do koncentračního tábora uviděl Cohen na rampě krásnou dívku, která právě odmlouvala otci, že nechce zemřít. Požádal Brenskeho, zda by nemohl dívku vykoupit, aby mohla jet s nimi. Brenske souhlasil a tak se Kateřina Horowitzová připojila k jejich skupině.

Zajatci se tedy vydali na cestu. Jeli vlakem se zatemněnými okny, s ozbrojenými strážci a pan Brenske je neustále nutil platit další a další sumy peněz – například za osvobození příbuzných Kateřiny či ostatních.

Vzápětí se však museli vrátit zpět. Kateřina totiž neměla pas a americké úřady ji odmítly zapsat do pasu Cohena. V táboře, ze kterého vyjeli, se tedy nechali oddat – Kateřina a Cohen. Obřad provedl kněz Dajem, který pracoval v sušárně vlasů (byla to místnost, kde se zpracovávaly vlasy mrtvých zajatců). V tuto chvíli Dajem učinil první modlitbu pro Kateřinu Horowitzovou, odtud tedy název novely.

Poté se vydali znovu na cestu. Bylo jim slíbeno, že budou dopraveni do přístavu, kde se nalodí na loď Deutschland. Ovšem po cestě se jeden z židů vzbouřil (pan Rappaport Lieben), respektive pozbyl naděje na návrat do Ameriky a Brenske ho nechal zastřelit (bylo to pro to, že pan Lieben viděl krutosti, které způsobovali němečtí vojáci na dětech).

V následujících chvílích se Brenske snažil vymámit ze zajatců další peníze – a dokonce nejen od nich. Donutil je napsat dopisy svým příbuzným, aby získal peníze i od nich. Když vlak konečně skoro dosáhl svého cíle, totiž přístavu, oznámil jim pan Brenske, že švýcarské úřady požadují, aby se zajatci dezinfikovali a umyli. Skupina se tedy znovu vrátila zpět do tábora a byli odvedeni nazí do sprch, což se neobešlo bez přihlížení a poznámek strážců. V tu chvíli se Kateřina vzbouřila, jednomu z přihlížejících vojáků vytrhla zbraň, zastřelila jej a dalšího postřelila. Po tomto incidentu byli všichni nahnáni do plynové komory a zastřeleni. Tělo Kateřiny bylo vystaveno jako odstrašující příklad ostatním vězňům.

Okamžik druhé modlitby za Kateřinu Horovitzovou se odehrál právě u jejího mrtvého těla. Opět se za ni modlil Dajem.